

Sag C-270/20**Anmodning om præjudiciel afgørelse****Dato for indlevering:**

18. juni 2020

Forelæggende ret:

Landesgericht Korneuburg (Østrig)

Afgørelse af:

16. juni 2020

Sagsøgere:

AG, mindreårig, retligt repræsenteret

MG, mindreårig, retligt repræsenteret

HG, mindreårig, retligt repræsenteret

Sagsøgt:

Austrian Airlines AG

REPUBLIKKEN ØSTRIG

Landesgericht Korneuburg

[udelades]

Landesgericht Korneuburg (den regionale domstol i Korneuburg, Østrig) har som appeldomstol [udelades] i sagen mellem sagsøgerne (1) den mindreårige **AG**, (2) den mindreårige **MG**, (3) den mindreårige **HG**, alle repræsenteret af M***** A***** E***** og A***** G***** som retlige repræsentanter, [udelades] mod sagsøgte **Austrian Airlines AG**, 1300 Wien-Flughafen, [udelades] [udelades] [udelades], vedrørende **600 EUR** [udelades], foranlediget af sagsøgernes appel til prøvelse af dom afsagt den 17. oktober 2019 (dateret den 2.12.2019) af Bezirksgericht Schwechat (distriktsdomstolen i Schwechat, Østrig), [udelades], i et lukket retsmøde afsagt følgende

Kendelse:

(I) I henhold til artikel 267 TEUF forelægges Den Europæiske Unions Domstol følgende **præjudicielle spørgsmål**:

(1) Skal artikel 7, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (herefter »forordningen om passagerrettigheder«) fortolkes således, **at [org. s. 2] luftfartsselskabet kan nedsætte kompensationsbeløbet i henhold til forordningens artikel 7, stk. 1, litra b), også i tilfælde, hvor passagererne som følge af aflysning af det bookedede fly tilbydes en alternativ flyvning, hvis planmæssige afgangstidspunkt og planmæssige ankomsttidspunkt begge ligger 11:55 timer før flyvetiderne for den aflyste flyvning?**

(II) Sagen udsættes, indtil den præjudicielle afgørelse fra Den Europæiske Unions Domstol [udelades] foreligger.

Præmisser:

Sagsøgerne (henholdsvis deres retlige repræsentanter) bookedede sagsøgte flyvning OS 865 den 24. juni 2017 fra Wien (VIE) til Cairo (CAI). Det planlagte afgangstidspunkt var kl. 22:15, det planlagte ankomsttidspunkt kl. 01:45 den følgende dag. Flyvningen blev aflyst den 24. juni 2017. Sagsøgte omlagde med sagsøgernes (henholdsvis deres retlige repræsentanters) samtykke sagsøgernes rejse til en flyforbindelse VIE-CAI med planmæssigt afgangstidspunkt den 24. juni 2017 kl. 10:20 og planmæssigt ankomsttidspunkt den 24. juni 2017 kl. 13:50. Afstanden VIE-CAI udgør efter storkirkemetoden over 1 500 km, men under 3 500 km. Sagsøgte betalte udenretsligt 200 EUR til hver af sagsøgerne.

Sagsøgerne har – støttet på artikel 5, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b), i forordningen om passagerrettigheder – nedlagt påstand om tilkendelse af hver (yderligere) 200 EUR og gør gældende, at de har krav på det fulde kompensationsbeløb i henhold til forordningens artikel 7, stk. 1, litra b). De ankom ganske vist ikke i CAI med forsinkelse, men væsentligt tidligere end planlagt, hvilket gav dem gener i samme omfang som ved en væsentligt forsinket ankomst. De accepterede kun den omhandlede omlægning af rejsen, fordi de ved den omlægning, der blev tilbudt som alternativ, ville have mistet to **[org. s. 3]** feriedage.

Sagsøgte afviser påstanden og har nedlagt påstand om frifindelse. Selskabet gør gældende, at betingelserne for at nedsætte compensationen i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordningen om passagerrettigheder var opfyldt.

Bezirksgericht Schwechat (distriktsdomstolen i Schwechat, Østrig), som behandlede sagen i første instans, frifandt sagsøgte ved den appellerede **dom**. På grundlag af de uomtvistede faktiske omstændigheder, som er beskrevet ovenfor, konkluderede retten i retlig henseende, at det fremgår af den klare formulering af artikel 7, stk. 2, i forordningen om passagerrettigheder, at denne bestemmelse også finder anvendelse på de tilfælde, hvor passageren når sit endelige bestemmelsessted med en tidligere flyvning end den aflyste. For sagsøgerne

medførte forsinkelsen ikke tab af tid; de fik sågar længere tid på deres feriested. Da det stod sagsøgerne frit for enten at tage den tidligere flyvning, en eventuel anden flyvning eller slet ikke at rejse og forlange billetprisen tilbage, er der ikke grundlag for en teleologisk reduktion af artikel 7, stk. 2, i forordningen om passagerrettigheder.

Sagsøgerne har iværksat **appel** til prøvelse af denne dom ved den forelæggende ret med påstand om, at den ændres, således at påstanden tages til følge. Sagsøgerne gør gældende, at hensigt og formål med artikel 7, stk. 2, i forordningen om passagerrettigheder åbenbart er at »belønne« luftfartsselskaber, som i tilfælde af en aflysning sørger for en alternativ transport, som tidsmæssigt ligger så tæt som muligt på den aflyste flyvning. Denne nære tidsmæssige sammenhæng, som tillader denne »belønning«, er imidlertid ikke til stede ved en alternativ transport, som er rykket godt 12 timer frem.

Heroverfor anfører sagsøgte i sit **svarskrift i appelsagen** i det væsentlige, at retten i første instans' skønsafgørelse er korrekt. **[Org. s. 4]**

Den forelæggende ret behandler sagen som **appeldomstol** og skal i anden og sidste instans træffe afgørelse om sagsøgernes krav. I denne forbindelse skal den på grundlag af nationale processuelle bestemmelser [udelades] udelukkende prøve retlige spørgsmål.

Det præjudicielle spørgsmål:

I den foreliggende sag skal det prøves, om undtagelsesbestemmelsen i artikel 7, stk. 2, i forordningen om passagerrettigheder skal reduceres teleologisk således, at denne norm ikke kun finder anvendelse, når – i tilfælde af litra b), som er relevant i den foreliggende sag – den alternative flyvnings ankomsttidspunkt overstiger den aflyste flyvnings planmæssige ankomsttidspunkt med mere end tre timer, men også, hvis den alternative flyvnings ankomsttidspunkt i mindst tilsvarende omfang ligger før ankomsttidspunktet for den aflyste flyvning. Der er efter den forelæggende rets opfattelse grundlag for at foretage den teleologiske reduktion, som sagsøgerne i sidste ende kræver, hvis de tidsgrænser, som fastsættes i forordningens artikel 7, stk. 2, overtrædes i samme (eller i det mindste sammenligneligt) omfang i den anden retning.

I denne forbindelse skal der indledningsvis tages hensyn til, at forordningen om passagerrettigheder fastsætter faste beløb for compensationen og regulerer den uden hensyn til, hvilken gene passageren faktisk lider som følge af en aflysning eller forsinket ankomst til det endelige bestemmelsessted. Det kan derfor ikke være afgørende, om den flyvning, der skal bedømmes i det konkrete tilfælde, er en udflyvning eller en returflyvning fra sagsøgerens bopæl, ligesom formålet med flyreisen ikke kan være afgørende. Med udgangspunkt i en sådan generaliseret og standardiseret betragtning skal der imidlertid tages hensyn til, at en afgang fra afgangsstedet, som (i forhold til den bookedede aflyste flyvning) ligger væsentligt tidligere, kan være forbundet med lige så tungtvejende gener for passageren som

en forsinket ankomst til det endelige bestemmelsessted som omhandlet i forordningens artikel 7, stk. 2. Hvis **[org. s. 5]** den faktiske fremrykning f.eks. vedrører afrejsen fra feriestedet eller stedet for passagerens erhvervsmæssige aktivitet, kan denne opleve samme gener som i forbindelse med en forsinket ankomst, som forordningsgiver åbenbart havde fokus på ved udformningen af muligheden for nedsættelse i forordningens artikel 7, stk. 2. Selv i tilfælde af en fremrykket ankomst må det imidlertid lægges til grund, at passagerens tidsplanlægning – også den der ikke vedrører selve flyrejsen – kan blive påvirket væsentligt i negativ retning, f.eks. fordi de foranstaltninger, som en fremrykket rejse fører med sig, kan være forbundet med betydelige vanskeligheder.

Da dette spørgsmål – så vidt det fremgår for den forelæggende ret – endnu ikke er afklaret i Domstolens praksis, og der heller ikke kendes afgørelser fra nationale domstole, hvor dette spørgsmål skulle besvares, var den forelæggende ret forpligtet til at forelægge sagen.

[Udelades]

Landesgericht Korneuburg (den regionale domstol i Korneuburg, Østrig)

[udelades]

Korneuburg, den 16. juni 2020

[Udelades]